

թեանց հետ, և գովելի փոյթով տեսածներն ու լսածները օրը օրին գիրի կ'անցընէր իր Օրագրութեան մէջ:

Իր ամուսնութեամբ այլ ևս չափահասութեան տարիքին կը թեւակոխէ Երեմիա ու այնուհետեւ, համաձայն իր Օրագրութեան, մինչև 1660 տարին, կը սկսի գործնականապէս մասնակցիլ պատրիարքական ու թաղային վէճերուն, միշտ անբաժան ու համախորհուրդ և գաղափարակից Մահտեսի Ամբակումի ու իր հօր Տէր Մարտիրոս Քէօմիւրճեանի: Կը մասնակցի նաև ժողովներուն իբրև քարտուղար ու ինք կը խմբագրէ նամակները: Դարձեալ Մարտիրոս վրդ. Ղրիմեցիի և Սոճա Ռուհիճանի հետ գործօն դեր կը կատարէ Եղիազարի բանտէն ազատութեան աշխատութեանց մէջ:

Շարունակենք հետևիլ Չէլէպիի Օրագրութեան, անկէ քաղելու համար իր կենսագրութեան վերաբերեալ մասերը:

Եղիազար Այնթապցի 1652 Սեպտ. 23ին մեկնած էր Կ. Պոլսէն դէպի Տիգրանակերտի Բարձրահայեաց Ս. Աստուածածնի վանքը: Երկու տարուան ու մօտ երեք ամսուան բացակայութենէ ետք, 1654 Դեկտ. 15ին, Ուրբաթ, կը վերադառնայ Կ. Պոլիս և նախ կ'իջևանի Սկիւտար: Երեմիա իմանալով Եղիազարի գալը՝ զայն ողջունելու համար նոյն օրը բոլոր բարեկամներով կ'անցնի Սկիւտար, այնտեղ կը գիշերէ և հետեւեալ առաւօտուն ամէնքը կ'երթան եկեղեցի ու Վարդապետը պաշտօն կատարել ու մատաղ օրհնել կու տայ: Նոյն Շաբաթ երեկոյին Երեմիա և ընկերները կը դառնան Կ. Պոլիս: Հետևեալ օրը, կիրակի, նորէն կ'անցնին Սկիւտար ու հոն կը մնան մինչև Երեքշաբթի: Նոյն օրը Վարդապետը պատուով կը տանին Կ. Պոլիս՝ նախ Ս. Աստուածածնի ու յաջորդ օրը, Չորեքշաբթի, Ս. Նիկողայոսի եկեղեցին (Օրագր. 59-60): Այնուհետև Եղիազար կը հրաւիրուի Կ. Պոլսոյ